

51de Møde.

Fredag den 24. Februar Kl. 13⁴⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Udvidelse af Antallet af Dommere i Landsretterne; Oprettelse af et yderligere Dommerembede i Retskreds Nr. 3; Retsmøders Offentlighed; Ransagning, Fængsling m. m.).

Forhandlingen genoptoges.

Rytter: Maa jeg først rette nogle Bemærkninger til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte, at hans Parti og Socialdemokraterne altid havde været Forkæmpere for de Principper, som har fundet Udtryk i Retsplejeloven. Ja, det er som man ser paa det. Saaledes staar det ikke for mig; i alt Fald husker jeg, at der i sin Tid stod en Kampagne mellem mig og en radikal Professor i Proces ved Københavns Universitet, som var meget utilfreds med det radikale Partis Standpunkt over for Retsplejeloven, og som ved flere Lejligheder udtalte, at han fik Assistanzen dér, hvor han mindst havde ventet den. Jeg er altsaa ikke rigtig klar over, hvad det ærede Medlem mente, men i alt Fald er det givet, at naar der er Tale om at gaa bort fra Principperne, er det ikke fra konservativ eller Venstres Side, man søger at komme bort fra dem, men navnlig fra Socialdemokraternes Side med en vis Tilslutning fra de Radikale, for uden den Støtte kunde de foreslaaede Begrænsninger jo ikke gennemføres.

Det ærede Medlem udtalte, at det var et Særkende for Menneskene, at de altid var irrationelle. Den højtærede Minister har dvælet ved denne Udtalelse, og jeg kunde for saa vidt slutte mig til den højtærede Ministers Forundring over den. Det forekom mig ganske vist, at det ærede 9de Medlem for 6te Kreds var noget irrationel. Det ærede Medlem udtalte til min store Glæde, at da lignende Spørgsmaal som dem, vi behandler her, ogsaa behandles i

Norge og Sverige, var der Grund til at vente og se, hvad Resultat de kom til dér — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Den Tanke kan jeg slutte mig til, om end man ikke altid kan gaa den Vej. Men det ærede Medlem indtog et helt andet Standpunkt, da jeg under Forhandlingerne angaaende Klageretten gjorde mig til Talsmand for, at man skulde afvente, hvad det blev til i Sverige, hvor der var nedsat en Kommission til at drøfte alle disse Spørgsmaal.

I øvrigt skal jeg ikke dvæle længe ved det ærede Medlems Tale, for jeg er i det store og hele enig med det ærede Medlem i hans Hovedsynspunkter, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om at lukke Dørene under Domsforhandlingerne. Det ærede Medlem ansaa Bestemmelsen herom for meget farlig, og deri er jeg enig, saaledes som jeg udviklede det i Gaar. Man har hidtil sagt, naar der var Tale om at lukke Dørene: Ja, men der kan jo ingen Ulykke ske, da Domsforhandlingerne foregaar for aabne Døre. Endvidere var det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, enig med mig i det, jeg i Gaar kaldte en Mundkurv for Vidnerne, og han nævnte et Par Eksempler, som netop godt illustrerede den Fare, man herved udsætter sig for.

Det ærede Medlem var ligeledes inde paa, at Politiets Magt bliver større og større, og at man bør søge at begrænse den — ikke fordi der i den Forstand er Tale om Magt hos Politiet eller hos Domstolene, men det, det her drejer sig om, er, hvem der kan træffe Afgørelse med bindende Virkning for Borgerne. Det ærede Medlem var ligeledes betænkelig ved Reglerne om, at Ransagning kunde foregaa, uden at den sigtede var til Stede. Ogsaa det kan jeg slutte mig til, ligesom jeg kan slutte mig til det ærede Medlems Betænkelighed over for Begrænsningen af offentlig Omtale. Naar der i den Grad er Enighed mellem det ærede Medlem og mig, skulde man tro, der var en overordentlig stor Mulighed for at faa de her foreslaaede Regler ændret, og jeg kan i hvert Fald tilsige det ærede Medlem min Støtte hertil. Jeg skal i øvrigt *ex tunc* sige, skønt jeg tror, det er temmelig overflødigt, at jeg ikke lader mig flytte fra mit Standpunkt i denne Sag, medmindre der skulde kunne gives gode Grunde derfor.

Jeg vender mig dernæst til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Minister begyndte med at sige, at han sluttede sig til den Systematik, som jeg havde opstillet, den kunde han i det hele taget bil-